

F. t. l. om miljøbeskyttelse.

en kommunalbestyrelse eller et amtsråd, op til afgørelse.

Det er endvidere i stk. 4 foreslået, at det i bekendtgørelser, kan bestemmes, at afgørelser truffet af miljøstyrelsen eller ministeren i henhold til sådanne bekendtgørelser kan påklages til miljøankenævnet.

Såfremt det i en sådan bekendtgørelse foreskrives, at den endelige administrative afgørelse træffes af miljøstyrelsen, vil der ikke være mulighed for at påklage afgørelser efter bekendtgørelsen til miljøankenævnet.

Ifølge stk. 4 kan det i regler med hjemmel i *lovene om begrænsning af svovlindhold m.v. i brændsel og om bortskaffelse af olie- og kemikaliespild* bestemmes, at miljøstyrelsens og ministerens afgørelser efter reglerne kan indbringes for miljøankenævnet.

Miljøankenævnet vil også i begrænset omfang være kompetent inden for *vandforsyningslovens* område, jfr. den ny bestemmelse i § 65 b, der foreslås optaget ved ændringen af vandforsyningsloven.

I sager, der kan indbringes for miljøankenævnet, har nævnet den endelige administrative afgørelse. Inden en sag kan påklages til ankenævnet, skal den øvrige administrative klageadgang være udtømt. Det indebærer, at afgørelser truffet af kommunalbestyrelser eller amtsråd ikke kan indbringes direkte for nævnet. Der må først klages til miljøstyrelsen, medmindre sagen har været behandlet af ministeren, jfr. § 70.

Til § 77.

Nævnets virksomhed forestås af en formand, men da det må forudses, at der vil blive indbragt et ret betydeligt antal sager, er der tilvejebragt hjemmel til udnævnelse af stedfortrædere for formanden, således at nævnet kan deles i afdelinger.

Nævnets behov for sagkundskab vil blive dækket dels ved de beskikkede medlemmer, og dels ved at nævnet tilkaldt sagkyndige, jfr. stk. 2. Derudover kan der i begrænset omfang i nævnets sekretariat ansættes sagkyndige. Det vil i øvrigt afhænge af nævnets afgørelse i den enkelte sag, i hvilket omfang der til brug for sagens afgørelse skal tilvejebringes anden sagkundskab end den, der allerede fremgår af den påklagede sag.

I medfør af stk. 3 får ministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler for nævnets virksomhed, herunder regler om sagsbehandlingen. I medfør af denne bestemmelse vil der blive udarbejdet en række detaljeregler, som man ikke har fundet det nødvendigt at optage i selve lovtæksten. Der vil således kunne gives regler om kompetenceforholdene inden for nævnet, om i hvilket omfang sagsbehandlingen skal være skriftlig eller mundtlig, om afgørel-

sernes form, om sagernes forberedelse, om fremgangsmåden ved udpegning af medlemmer til nævnet, om medlemmernes vederlæggelse og om nævnets sekretariat. Det vil være af væsentlig betydning, at der fastsættes sådanne regler for nævnets virksomhed, at sagsbehandlingen kan gennemføres på kortest mulig tid, idet det ikke kan være acceptabelt, at oprettelsen af et ankenævn medfører forsinkelser i væsentligt omfang med hensyn til gennemførelse af forureningsbegrænsende foranstaltninger.

Det skal i øvrigt bemærkes, at Industrirådet under forhandlingerne om lovforslaget har lagt vægt på, at der som hovedregel bør være adgang til mundtlig procedure i nævnet.

Ved stk. 3 er der endvidere givet ministeren adgang til at fastsætte afgifter for indbringelse af sager til miljøankenævnet. Denne hjemmel kan tænkes udnyttet for at undgå, at mindre væsentlige sager i for stort antal indbringes for nævnet. Hvis der fastsættes regler om afgifter, må der formentlig gives mulighed for dispensation i konkrete tilfælde.

Til § 78.

Efter forslag fra erhvervsorganisationerne kræves det, at formanden opfylder de almindelige betingelser for at være landsdommer, jfr. retsplejelovens § 42, stk. 3, og § 43, stk. 3. For stedfortrædere er det bestemt, at de skal opfylde de almindelige betingelser for at være dommer, jfr. retsplejelovens § 42, stk. 3. Som en følge af nævnets uafhængige status fastslås det, at formandens og stedfortrædernes ansættelsesområde alene er miljøankenævnet.

Nævnets beskikkede medlemmer skal ikke udpeges som egentlige interesserepræsentanter, idet man har tillagt det større vægt, at nævnet bliver en uviddig, sagkyndig myndighed.

For at sikre den fornødne sagkundskab, især i erhvervsøkonomisk og produktionsteknisk henseende, i spørgsmål om begrænsning eller forebyggelse af forureningen foreslås det, at der som medlemmer af nævnet beskikkes en kreds af personer efter indstilling fra industriens og landbrugets organisationer.

Nævnet må imidlertid også råde over sagkundskab med hensyn til miljøteknik, økologi og andre lignende fagområder. Det foreslås derfor, at der beskikkes et antal medlemmer efter indstilling fra miljøstyrelsen. Det vil være naturligt, at der blandt disse udpeges personer med særlig sagkundskab om de emner, der vedrører kommunerne og disses aktiviteter på miljøbeskyttelsens område, f. eks. stadsingeniører, amtsvandsinspektører etc.